

hálvleiki, sum í fyrsta. Rumenar, ið kanska høvdu havt bóltin meira í fyrsta, men ikki høvdu havt kjansirnar, høvdu hann uppáftur meira í seinna, men framvegis uttan at 'ta annað burturur enn langskot, aðrenn teir rættliga vóru komnir í nánd av málinum.

Hetta høvdu HB-ararnir fyrið seg uppá í hálvleikssteiginum, tí hvørja ferð Universitæta Cluj nærkaðist brotsteiginum, skrálaðu HB-ararnir á hvønn annan «Far í hann!». Og tað gjørdi eisini, so rumenarnir fleiri ferðir noyddust at avlýsa langskotsættanirnar.

So hvørt sum dystinum leið, eydnaðist rumenum at trýsta spælið longur inn á HB-hálvuna, men tað gav teimum bert meira spæl – ikki fleiri kjansir. Í roynd og veru livdi hvørki liðið á nakran hátt upp til fyrsta hálvleik, og tó gavst tær ofta stundir at hyggja at líkunum yvir vøllinum, ið av og á flugu so lágt, at tú ívaðst í, um tær vóru farnar at reidraðast á vøllinum...

Verjan virkaði væl

Kortini má sigast verjuni hjá HB til rós, at hon virkaði sera væl hendaðan dagin. Tað kom næstan ikki fyrri, at teir vóru um ein háls har afturi, men onkuntíð saknaði tú, at meira varð gjørt við at spæla seg burtur úr tí. Ov nógvir aðreorðu viðhvørt sendir framfætrir.

Men hóast HB varð trýst aftur á vøllin, stóð onkuntíð í boði at taka av kontrakjansum, og einar tvær ferðir var Sigfríður sendur avstað. Ta einu ferðina dátt hann, men langaði skot eftir málinum – aðrenn hann hevði reist seg uppáftur!

Tá tiggju minuttir vóru eftir, fekk HB kanska allarstørsta kjansin í øllum dystinum. Gunnar Mohr striddist frammi í høgra króki, aðrenn hann spældi aftureftir til Runa Nolsøe, ið lyfti høgt innfyri málið. Har fóru Uni Arge og rumenski málverjin báðir upp eftir bóltinum, ið endaði við at liggja deyður á

vøllinum mitt millum teir báðar. Men í øllum rokinum eydnaðist ikki hjá Arge-manninum at fáa rættligt skot á – hann fekk bóltin mitt í andlit og visti neyvan av, hvussu stórus kjansurin veruliga var – og so kom eitt rumenskt bein fyrri.

Kunnu vera nøgdir

Samanumtikið kunnu HB-ararnir sjálvandi vera nøgdir við javnleikin, tí tað mótsæðulíðið er úr bestu deildini í Rumenia, átti ein javnleikur at ligið langt hinumegin hugaheimin. Sjálvandi vóru rumenarnir troyttir, tí flogfarið við teimum lendi ikki í Vágum fyrr enn á miðdegisunnudagin, men kortini góvu teir ongantíð til kennar, at teir kundu verið betri, enn teir sýndu á vøllinum.

Vónbrotið lýsti av rumenum, tá dysturin varð avblástur, men ikki er rættliga skiljandi, hvi teir skuldu vera vónbrotnir. Tað vóru í veruleikanum teir, ið vóru teir hepnu hendaðan dagin, um hugsað verður um, at tað var HB, ið átti teir málseknu kjansirnar, meðan rumenarnir bert royndu seg við langskotum – ofta við monnum í góðari støðu, ið heldur skuldu verið spældir.

Tað kendist tómligt á pressuplássunum, tí tey seks ella sjei fólkini frá Norðblysinum ikki vóru við hesaferð, men kortini var hýrurin góður. Finnur Helmsdal átti – sum ikki einaferð – ta bestu, tá hann helt fyrri, at tað í grundini ikki var so lægt, at HB hevði stórar kjansir og teir betru møguleikarnar at vinna: Rumenski spældu í somu litum, sum B36 plagar at spæla í...

hj.

Tvørámenn vóru kroystir

Men teir vunnu, tí úrtøkan hjá teimum var nógv størri enn hjá grannunum

1. deild menn:
TB-Sumba/VB 2-0 (1-0)

TB hevur otað seg upp á síðuna á HB. Teir hava leikt ein dyst meiri, men í annaðkvöld hava teir í seinna semifinaluni í steypakappingini møguleikan at visa, hvør eigur tað besta fótballslíðið í landinum í løtuni. At tvørámenn taka uppgávuna í ramasta álvara sást jóansøkdag, tá Frank Skytte hirsaði við teimum á Sevmýri, meðan onnur hugnaðu sær og hildu stevnu í góðveðrinum.

Í jóansøkydystinum, sum var spældur leygardagin, var tað lítið, sum bendi á, at tað vóru toppur og botnur, sum dystaðust.

Heimaliðið hevði stóra virðing fyrri grannunum, og tað tókst at niva teir ikki so lítið. At virðingin ikki var ógrundað var sjón fyrri søgn. Botnliðið legði alla orku í, teir høvdu bóltin í triggar fjórðingar av tíðini, og teir spældu seg til teir møguleikarnar, sum áttu at borið mál við sær.

Men botnliðini hava ofta torført við at gera mál, og soleiðis var tað eisini hesa ferð. Dánial Johan Joensen, Pól Thorsteinsson og Eiríkur Joensen høvdu góðar møguleikar, men teir fingi ikki hol á, ikki minst tí Rolf Christensen stóð stak væl í málinum. Bjárgingur av royndini hjá Pól Thorsteinsson var framúr góð, og soleiðis sum veteranurin í TB-málinum spældi fyrri túbina, hevði tað verið vert hjá landsliðsvejaranum at umhugsast at taka hann upp í landsliðshópin, um tað er møguleiki fyrri tí!

Okkum vitandi, er hann nú sum froyingur at rokna, so tann síðan av sakini er longu greið.

Skoraðu í øvstu letu

TB var trýst langt aftur, men teir megnaðu at halda høvdið kalt, teir dúvaðu upp á sterka verjupartin, og teir dugdu at gera nýttu burtur úr teimum báðum dygdunum, sum teir ferð eftir ferð hava vist, at teir eru góðir til. Onnur er at skora, tá teir fáa hornaspark ella frispark tætt uttan fyrri brotsteigin, og hin er at skora upp á snaralop.

Oli Johannesen, sum var við aftur sum væl spældur miðvallari, fekk hol á í síðstu løtuni undan steiginum. Frispark varð sent í brotsteigin, og landsliðsleikarinn var hægstur og stútaði inn um Bjarna.

Munur var á hjá liðunum, tá tey fóru inn at hvíla seg. Teir, sum høvdu havt bóltin mest, høvdu fingið sum vatn á vott, meðan teir eitt sindur kroystu hevdu fingið luft undir veingirnar.

Sama mynstrið

Sjónna umfarið myndaði seg á sama hátt. Sumba/VB hevði bóltin mest, og hóast liðið var nógv umskipað á jó-

ansøku, tí fleiri leikarar vóru skaddir, so fleyt samanspælið væl, men teir fingi einki mál.

Í staðin økti heimaliðið miðskeiðis í seinna umfarinum. Bólturin varð lagdur inn um verjuna, har Birgir Jørgensen gjørdist púra leysur. Verjan vildi vera við, at talan var um rangstøðu, men tað metti dómari og linjuverji ikki, og so var sigurin staðfestur.

Ættanin hjá TB var at hava Eyðun Gullók Svalbard við, men hann kom ikki á vøllin. Eftir at hava hingið í luftini í

nógvar timar, fór hann aftur til Danmarkar. Harafturimóti var ein annar gamal kenningur við. Jón Johannesen kom úr Danmark hálvan annan tíma undan dystinum, og hann spældi

við síðstu 20 minuttirnar. Tá TB í annaðkvöld kemur í Gundadal, er eingin skaddur, og eingin hevur leikbann. Tað man vera langt síðani seinast!

(-nn-)

Endiliga kom ÍF í gongd

2. deild menn:
ÍF-HB 4-1 (1-1)

Fuglfirðingar hava fótballsspælarar, sum hvør í sinum lagi duga væl við bóltinum, men higartil hevur liðavrikið verið vánaligt, og fyrra umfarið móti HB, var tað einki, sum bendi á, at tað fór at verða øðrvísi hesa ferð, enn tað hevur verið móti Gl, Royn og øllum hinum, sum teir hava spælt imóti. Jógvann Norðbúð man hava givið teimum ein ordiligan vals í steiginum. Í hvussu so er vóru teir hamskiftir seinna umfarið. Fuglfirðingarnir vunnu nærdystirnar, teir fluttu seg væl fyrri hvørjum øðrum, og teir høvdu royndir móti málinum. Ikki undur í at askoðarnir frøddu seg og fóru væl nøgdir til hús.

Eitt korter var farið, tá Eyðálvar Petersen fekk hol á. Hann smekkaði frispark dygst uttan fyrri

brotsteigin í málið.

Hálvar tími var farin, tá Bárður Mortensen javnaði. ÍF royndi at seta rangstøðufellu, men fremru mennirnir hjá HB vistu ikki áhuga fyrri bóltinum, sum var lyftur inn um, og ta so verjuleikarinn spenti eftir honum, gjørdist hann púra leysur.

Í 56. minutt skoraði Jón Magnussen beinleiðis upp á horna úr høgru, og bara fyra minuttir seinni økti Eyðálvar Petersen. Hjalti Lundsberg, sum ikki hevur verið við á besta liðnum áður, legði innfyri úr høgru, og í stríði við málverjan eydnaðist tað Eyðálvi við høvduinum at snitta í kassan.

ÍF tókst orka meiri, sum seinni hálvleikur leið, og í síðstu letu staðfesti Áslakur Petersen sigurin. Eftir smáspæltan um fyrri brotsteigin sneiddi hann tveir verjuleikarar av og skoraði.

(-nn-)

